

Kaboutervrouw Pim woont met zijn kaboutervrouw Babs op een hoge berg.
Ze wonen in een huisje samen met hun kaboutervrouw Klaas.
De berg is vlak bij de zee.
's Avonds ziet Klaas vanuit zijn bedje van vogelveren de zon .
Vaak is de zon geel en soms heel mooi rood.
Op de berg staan heel veel struiken.
Aan die struiken groeien frambozen.
Klaas vindt de frambozen heel lekker.
Op de top van de hoge berg woont een heel grote vogel.
De grote vogel vliegt vaak over hun huisje naar de zee.

Op een dag plukken de kabouters frambozen.
Babs ziet een struik vól.
Ze klautert naar de struik.
Ze moet handen en voeten gebruiken.
Babs glijdt uit: ze valt heel diep naar beneden in zee.
Pim en Klaas kunnen niet bij haar komen.
De zee is te diep en de berg is te hoog.
Pim holt de berg op naar de grote vogel.
Hij vraagt aan hem of hij Babs uit de zee wil halen.
De vogel slaat zijn grote vleugels uit en vliegt naar de zee.

De grote vogel vindt Babs!
Pim en Klaas zien de vogel met Babs terugvliegen.
Haar rode muts piept uit zijn grote snavel.
Heel voorzichtig legt de grote vogel Babs voor hun huisje.
Babs ligt heel stil, ze voelt koud.
Klaas haalt gauw wat vogelveren om haar warm te maken.
Pim vertelt aan Klaas dat de veren niet meer helpen.
Klaas gaat dan een bakje frambozen halen.
Fruit is overal goed voor, zegt mama altijd.
Pim zegt dat ook fruit nu niet meer helpt.
Babs is dood.

Klaas snapt het niet zo goed.
Dan maken we mama toch weer levend?
Pim zegt dat dat niet kan.
Babs blijft voor altijd dood.
Ze begraven Babs vlak bij hun huisje in een holletje.
Ze maken het holletje dicht met vogelveren en aarde.

Dan gaan Pim en Klaas op vakantie zonder Babs.
Ze maken een lange kampeertocht over de bergen.
Klaas heeft in zijn rugzak een doosje.
In dat doosje heeft hij 'beetjes Babs' gestopt: haar rode muts met het belletje,
een paar vogelveren, een frambozensnoepje, een zakdoek, een knoop van
haar jas...

Pim heeft in zijn rugzak een verrekijker.
Ze kijken naar de zee, de vogels en de mooie bergen.

Klaas ziet door de verrekijker een rode muts!
Ziet hij mama Babs zwaaien? Ziet hij haar lachen?

Na de vakantie gaat Klaas weer naar de kabouterschool.
In zijn rugzak zit nog steeds het doosje.
Hij maakt het soms open en dan voelt en ruikt hij zijn mama weer.
Op een dag schrikt Klaas: het doosje rolt van de berg in de zee!
Nu heeft hij helemaal geen Babs meer!
Pim troost Klaas.

Die avond kijken ze om de beurt door de verrekijker naar de mooie rode zon.
Met de verrekijker komt de zon heel dichtbij.
Klaas voelt de warmte.
Hij wordt ook warm van binnen.

Klaas draait de verrekijker om: de zon is nu heel ver weg.
Net zo ver als Babs.
Pim zegt dat hij nu een '*verder-kijker*' heeft:
Babs blijft warm als de zon in hun hart.
Die Babs gaat altijd met Pim en Klaas mee verder in hun leven.